

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociației institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

In pragul anului nou. — Conversiunea datoriilor agricole? sau exproprierea capitalurilor mobiliare? — *Cronica:* Stabilitatea valutei românești. Imprumutul „Băneii Naționale a României”. Noua monedă de argint. Impunerea societăților anonime. Aviz.

In pragul anului nou.

Adem convingerea fermă, că nici odată nu a ascuns anul nou atâtea surprize, câte ne rezervă anul, în care intrăm acum. Din o mulțime de motive înțelese și neînțelese, capitalismul a dovedit după războiu o timiditate exagerată, care a luat proporțiile amenințării bazei celei mai ingenioase instituțiuni a vieții economice moderne: a creditului. Urmărilor le simțim cu toții; ba putem spune, că le vom simți abia în anul 1932.

Preponderanța ce și-a câștigat-o în producție, în general, munca; apoi experimentele epocale, cu efecte revoluționare, ce se fac în domeniul producției, în Rusia, și peste tot atotputernicia mașinismului în producția universală, au produs unele perturbațiuni esențiale în relațiunile economice internaționale. Ba ce este mai mult, acele fenomene au clătinat la mulți oameni, credința în vitalitatea ordinii burgheze, pe care se bazează viața economică și întreaga civilizația noastră de azi.

De fapt trecem prin focul unor transformări economice și sociale de dimensiuni epocale, pe cari din lipsa distanței de timp și spațiu, nu le putem judeca obiectiv și în toată amploarea lor. Simțim, că evoluăm spre un colectivism, ceace nu trebuie confundat cu comunismul.

Într'un timp, când suntem sguduiți de frigurile raționalizării, care are la bază individualismul, de cea mai pură esență. Și în această situație paradoxală, nu e mirare, că se nasc atâtea confuziuni de vederi și atitudini. Să ne nizuim a urmări permanent pulsul vremurilor noi, acum în progresivă desfășurare, și adaptându-ne lor și legilor naturii, nu trebuie să ne fie frică de viitor! Numai abaterile dela legile naturale economice, pot fi primejdioase, și de aceste abateri să ne ferim, căci ele totdeauna sunt pedepsite, cu sancțiuni neiertătoare.

Cu tot optimismul nostru, dar în perfectă consonanță cu principiile schifate, — cam sumar — adevărat! — mai sus, nu putem însă să nu dăm expresie îngrijorării noastre față de opera legislativă recentă, cum e textul legii suspendării execuțiunilor silite, a conversiunii datoriilor agricole, etc. cari legi deși urmăresc un scop binecuvântat, de toți aprobat, au scăderea de a difuza — prin forma în care este îmbrăcată ideea — sâmburii unei mentalități anarhice, de care trebuia ferit blândul nostru țaran. El se va împrieteni acum cu vederi speculative, în locul celor constructive, cari stau la baza preocupărilor lui naturale.

Mașinismul a răsturnat calculul rentabilității muncii agricole, și astfel s'a provocat o criză, care amenință de fapt existența agriculturii ca și ramura, de producțiune, independentă. Însă nu trebuie pierdut din vedere, că același mașinism a revoluționat și producția industrială, potențând-o la proporții, cari întrec nevoile consumației. Criza s'a produs și în industrie, ca și la agricultură; deo-

sebiria este, că industria fiind stăpânită și condusă de un spirit progresiv, a putut trece mai ușor peste obstacole, decât agricultura, care prin firea ei este conservativă. Dacă mașinismul este pus în serviciul colectivității, și nu a singuraticilor exploatare ai avantajilor lui, atât de binecuvântate, toate efectele crizei de azi (provocate de exploatare speculative), vor fi înlăturate. Când în producție se urmărește aducerea de servicii, pe seama consumatorilor, nu numai a producătorilor; când de binefacerile invențiilor și de mașinile înlocuitoare a brațului uman, vor fi făcuți părtași toți semenii noștri; când pentru noi nu va fi indiferentă situația materială și morală a de-apropelului nostru, toate mizeriile zilelor noastre vor lua sfârșit, cu toții ne vom bucura de avantajile unei civilizații bazate pe principii morale trainice; abia atunci toți oamenii și toate popoarele vor respira cu ușurare și vor fi deplin mulțumiți. Interdependența dintre țări și neamuri, este mai mare decât ori când, pe teren economic și chiar și politic!

Dorind omenirii o reculegere din chinurile suferințelor momentane, dorim și țării și neamului nostru un viitor senin, sigur și plin de prosperitate.

VERAX.

Conversiunea datoriilor agricole? sau exproprierea capitalurilor mobiliare?

După unele dispoziții ce se cuprind în proiectul guvernului și a unor partide politice, proiectul de lege „conversiunea datoriilor agricole” cu drept cuvânt ar putea fi numit „exproprierea capitalurilor mobiliare”. Căci a converti datorii după principiile din trecut înseamnă a trece aceiași datorie dela un creditor la altul de regulă în condițiuni mai favorabile (dobânzi, termen de replătire) fără însă a te atinge de capital.

Când însă se iau măsuri ca acele din proiectele conversiunii și se dispune pur și simplu ca datorașul să nu replătească decât dela 50—75% din datoria sa restul rămânând în sarcina creditorului înseamnă să expropriezi dela 25—50% din averea mobilă a creditorului.

Trebuie să fixăm însă dela început faptul că fărănimia nici când și nicăiri nu a cerut conversiune și mai puțin exproprierea capitalului mobilă, de care el s'a folosit atât de mult și favorabil — ci se plânge că nu poate plăti datoriile *din motivul că produsele sale nu mai au preț convenabil.*

„Conversiunea” a fost pusă pe tapet de aceiași politicieni — ca platformă pe care să se mențină la suprafață — cari înainte cu 7—8 ani au pus d. e. taxe de export 7—8000 Lei pe cap de bou, prețuri maxime și taxe pe cereale și produse fărănești cu cari au reușit să facă posibilitățile de export. Au urmat monopolul măcinșului, timbru pe pâine și altele a căror foloase le-au tras alții, dar nu țărani. Am schimbat câte 3—4 ori unele legi, nu am reușit însă să asigurăm debușuri produselor noastre agricole.

Și când nu ai reușit să faci nimic timp de 10 ani în folosul fărănimii, te repezi asupra capitalului mobilă ca acesta să plătească oalele sparte.

Motivul invocat este că din considerente sociale trebuie salvată fărănimia. Suntem de acord! Situația fărănimii — care este temeiul statului nostru — trebuie ușurată.

Numai cât într'un stat constituțional și de drept toate sarcinile trebuie să greveze egal pe toți locuitorii țării, și nu numai pe o parte a cetățenilor. Dacă trebuie reduse datoriile agricole, reducerile trebuie repartizate pe toți contribuabilii și nu numai asupra capitalului mobilă.

O lege care ar dispune, că creditorul are să primească numai dela 50—75% din pretensiunea sa față de agricultori lovește și în constituție, care prevede că o expropriere se poate face numai după o despăgubire prealabilă fixată de către forul judiciar. Și care poate fi singura despăgubire legală pe care trebuie să o dea statul creditorilor? Este 100%, deoarece leul are valoarea sa fixată prin legea stabilizării și pentru o datorie de Lei 100 trebuie să se plătească, Lei 100. Nici mai mult nici mai puțin!

Și dacă statul voiește să ia asupra sa o parte din datoriile agricole, trebuie să caute venite bugetare, cari să se încasseze dela toți cetățenii. Căci unde

este dreptatea socială? Când mic proprietar de acții bancare în valoare de Lei 5000 — *singura mea avere* — mi se ia 25—50%, iar proprietarului a unor case în valoare de Lei 1 milion nu i se ia nimic!

Și unde este dreptatea socială, egalitatea, când reduci datoriile țărănești și nu te gândești bunăoară la datoria funcționarului — care a contractat împrumut să completeze salariul insuficient — a micului meseriaș care și-a cumpărat unelte pentru meserie, dar în situația economică schimbată nu poate plăti?

Dar de ce trebuie să suporte reducerea datoriilor agricole numai capitalul mobilier?

„Fiindcă acest capital a beneficiat de dobânzi exagerate, ne răspund domnii politicieni“.

Numai cât beneficii urcate a avut după război toată lumea, nu numai capitalul mobilier?

Să începem chiar cu statul. Tutun, sare, fimbre, porto, chibriturile sunt mai scumpe încă la de 200 ori ca în 1916. Un servitor care avea plată de 10 Lei lunar, a ajuns cu salariu de 1000 Lei. O pereche de ghete dela 10 Lei a ajuns la 1000 Lei. Un costum haine dela 80 Lei la 8000 Lei.

La fel a avut beneficii urcate însuși agricultorul. Oare vagonul de grâu care fusese 1000—1200 Lei nu s'a vândut cu 80—100.000 Lei? Porcul dela 100 Lei a ajuns la 5—6000 Lei. Laptele dela 10 bani la 10 Lei. Oul dela 10 bani la 3 Lei. O vacă dela 100 Lei la 10—12 mii Lei. Va să zică și produsele țărănești au ajuns la prețuri de 60—100 ori mai mari decât înainte.

Iar afurisitul de capital a ajuns la 20—30% față de 12—14% din trecut.

Dar ne întrebăm că acest procent nu a fost oare aprobat prin legile privitor la prețurile maximale în comerț și industrie?

Ei bine dacă toate ramurile economice au beneficiat de câștiguri mari, de ce aruncăm piatra numai asupra capitalului mobilier?

Pentru a lumina chestia din toate punctele de vedere, să examinăm și deprecierea bunurilor.

O casă în valoare de Lei 30.000 aur, are azi prețul de 1 milion Lei deci cam aceeași valoare aur.

Un jugăr pământ în preț de 3—500 Lei are azi valoare 5—10.000 Lei adică 150—300 Lei aur. S'a devalvat deci cu 30—40%.

Produsele agricole și azi se mențin la aproape prețul în aur și chiar peste.

Iar capitalul mobilier 100 Lei aur azi face 3·10 Lei aur. Devaluarea este dar de 97%.

Poate chiar această reducere la aproape zero tentează la nimicirea totală, pe când just ar fi chiar protejarea capitalului neîndreptățit și decimat.

Franța este puternică, deoarece Franzezul numai atunci se simte fericit dacă zilnic a putut economisi măcar o centimă, din care s'a adunat bogăția națională.

Nu este locul să arătăm însemnătatea capitalului mobilier. Ne mărginim a fixa faptul indiscutabil că nimic nu poate mișca, nimic nu se poate produce fără capital. Toată civilizația și cultura omenească, tot ce a produs geniul omenească s'a produs cu ajutorul capitalului mobilier. Nefericirea noastră de azi în mare parte se atribuie deasemenea faptului că nu avem capital mobilier.

Ei bine dacă așa este, de ce persecutăm, de ce voim să distrugem acest capital, de care avem nevoie și după care alergăm în străinătate.

Și oare distrugând acest capital, nu nimicim posibilitatea de producție, de refacere? Nu nimicim oare unul din cele mai importante și sigure izvoare de venit a statului? Impozitul mobilier este un capitol însemnat în buget. Incassarea se face fără nici o trudă, fără nici o cheltuială.

Din toate cele expuse mai sus reiese clar, că conversiunea datoriilor agricole nu se poate face decât achitând creditorii deplin, nefiind justificată cu nimic o reducere cât de mică a pretensiunilor.

De aceea ni se pare că proiectul cel mai just, drept, echitabil este cel al partidului liberal, care prevede achitarea datoriilor agricole în suma integrală îngrijindu-se în același timp și de replădirea depozitelor din bănci.

Căci măririsim sincer nu ne vine a crede că un domn ministru ar fi putut zice că nu-i pasă de creditori, să se dea peste cap!

Trebuie să se știe că la noi în Ardeal cele pre-o 140 bănci — mai mari și mici — tot atâtea citadele în luptele noastre din trecut, nu au fost fondate și susținute de capitaliști, ci de zeci de mii de țărani, preoți, funcționari, advocați, cari au pus ban de ban din economiile lor punându-le la dispoziția neamului. Cu acest capital am susținut și sporit gospodăriile românești.

Ei bine, acest capital nu poate fi distrus, nu este permis să fie decapitat, deoarece am distrage tot ce am lucrat în multe decenii rămânând fără nimeni fără credite. *Ori chiar reforma agrară ne-a dovedit, că moșie fără capital nu poate exista.*

Reiese dar din cele de mai sus în mod neîndoios, că legiuitorul nu trebuie să se ocupe cu reducerea datoriilor. Înțelepciunii lui îi rămâne soluționarea a 3 chestiuni: reducerea dobânzilor, eșalonarea datoriilor pe un timp potrivit de ani și reglementarea replătirii depunerilor din partea băncilor.

Soluția cea mai simplă și promptă este următoarea:

1. Datoriile agricole să rămână și pe mai departe la creditorii actuali.

În loc ca statul să convertească aceste datorii în cont propriu, *numai să garanteze față de creditorii de acum;*

2. Să se fixeze dobânda maximă ce trebuie să plătească datoratorul, restul fiind plătit de către stat așa cum se prevede în proiectul de lege;

3. Să se fixeze durata de replătire d. e. 4—10% anual din capital;

4. Să se reglementeze replătirea depunerilor.

Cu aceste soluții ar fi mulțumiți și datoratorii și creditorii. *Și ar avea efect momentan* fără organizații noi, cu cheltueli enorme. Căci să nu uităm că convertirea proiectată a poate 5—600.000 datorii agricole necesită timp, poate 2—3 ani. Ei bine ce facem până atunci?

În răstimp apoi ar putea fi organizată chiar cu concursul băncilor, creditorilor, deponenților o mare bancă să zicem „Banca de conversiune” care ar converti succesiv individual datoriile agricole. La aceasta bancă ca prim, fond ar

fi putut servi în mod excelent *timbrul de pâine.*

Aceste soluții ar fi juste, drepte și legale în cadrele unui stat de drept, fără a leza drepturile nimănui, satisfăcând și vederile străinătății.

Reducerea datoriilor în sarcina creditorilor este nu o conversiune, ci o expropriere neadmisă și care ruinează suferințe de mii de cetățeni, ruinează creditul și *ucide spiritul de economie* atât de necesar azi fiecărei țări.

Pentru a evidenția în mod strălucit nedreptatea ce se pregătește, îmi permit a încheia cu un episod din ajunul Crăciunului.

Sosește la un prietin funcționar, țărânul cu căruța cu laptele. Se dă în vorbă cu el. „Ce mai zici bade loane?” „Răudle că nu avem bani”. „Cum Dta te vași care aduci lunar lapte de 3—4000 Lei!” „Da dle dar ce este suma aceasta?”

„Tăiat-ai porc?” „Tăiat unu de pre-o 3 săptămâni, unul Luni și pe cel mare îl făiem după Bobotează”.

„Dar dle l... cum mai stăm cu conversiunea?” „Bine, dar ce te interesează pe Dta om bogat?” „Am și eu ceva datorie de când cu copilul din Paris. Și dacă se face lege de ce să nu mă folosesc și eu de ea!..”

Prietinul a roșit și a înăbușit în sine o injură. Nu a mai avut liniște în sărbători. Se uita la cei 3 copii ai săi cu hainele rupte.

Se gândea cum lăptarul său, care a tăiat 3 porci și are băiat la Paris îi va mânca o parte din cele 9000 Lei depunere pe care o adunase în 5 ani punând la o parte lunar câțiva Lei, pentru orice năcaz, ce ar putea da peste familie.

Dar ce să facă dacă politicianismul așa înțelege nivelarea socială.

V. C.

CRONICA

Stabilitatea valutei românești. „Wiener Bank und Börsenzeitung” comentând situațiunea financiară și stabilitatea valutei române serie:

Este un fenomen remarcabil că în mijlocul nesiguranței, care a cuprins aproape toate țările lumii valuta românească a rămas neclintită și

trebuie socotită azi între valutele cele mai forte. Cei drept, nici România n'a rămas neatinsă de criza generală, dar Leul românesc a eșit teafăr din vijelie și-și îndeplinește misiunea. Din acest fapt se poate trage concluziunea că forțele economice ale României sunt mai mari decât se credea în urma părerilor pesimiștilor și că România a rămas în Europa, ca și Elveția și Franța, o insulă în haosul valutar. Nu este nici un motiv de temeri că România nu va putea trece cu bine peste dificultățile ce i-au fost create prin prăbușirea unor bănci.

Creditele acordate României de străinătate sunt credite pe termen lung. România are numai puține credite pe termen scurt și situațiunea Băncii Naționale este absolut sănătoasă. Acoperirea în aur este de vreo 37%, stocul de devize suficient, iar stocul în Lire sterline neînsemnat. Tot atâtea fapte cari îi îngăduie României să nu ia măsuri de restricțiune ca vecinele ei...

Siguranța valutei românești se întemeiază în rândul întâi pe lipsa de pretențiuni a țaranului. Eștințatarea mâinii de lucru grevează producțiunea numai în mică măsură, așa încât exportul îi oferă cu belșug mijloacele pentru plata mărfurilor importate. De aceea nu este de mirat că guvernul caută să vină într'ajutorul țaranului și a pregătit o lege de conversiune a datorilor agricole.

Evenimentele din România nu au nici un caracter de îngrijorare și este un punct în favorul forurilor răspunsătoare că nu s'au lăsat contaminate de nervozitatea, care domină în jurul lor, ei-și urmează calea neinfluențate de pildele vecinilor.

Aprecierile atât de favorabile și optimiste asupra situațiunii noastre financiare și despre stabilitatea valutei noastre trebuie să trezească la realitate și să rușineze pe pesimiștii noștri număroși, cari cobesc continuu a rău!

Să avem încredere în valuta noastră, căci este azi una din cele mai bune ale Europei!

*

Împrumutul „Băncii Naționale a României“. Banca noastră de emisiune a obținut dela „Banca Franței“, un împrumut de reescont de 250 milioane franci francezi, pe termen de 3 luni, cu începere dela 1 Ianuarie 1932 și prolongibil după expirarea acestui termen.

Este destinat pentru sporirea stocului de devize a Băncii Naționale în perioada când exportul este redus și când intrările de devize sunt mici.

*

Noua monedă de argint. Pe baza art. 5 din legea monetară dela 7 Februarie 1929, modificată prin legea din Noembrie 1930, guvernul a fost autorizat să emită monedă divizionară de 1, 2, 5, 10 și 20 Lei, până la o valoare nominală de Lei 3.000.000.000.

Conform programului de stabilizare, banca urma să înlocuiască cu monedă metalică biletele de 5 și 20 Lei și o parte din emisiunea biletelor de 100 Lei.

Pentru aceasta s'a comandat monedă divizionară de 5, 10 și 20 Lei, în sumă de 2.600.000.000 Lei. S'au retras biletele de 5 și 20 Lei, în valoare de Lei 1.000.000.000.

S'a înlocuit biletul de 100 Lei, tot cu monedă metalică, de circa 500 milioane Lei.

Total 1.500.000.000 Lei.

Ar rămâne deci 1.100.000.000 Lei monedă metalică, care n'a fost încă pusă în circulație (cu efigia M. S. Regelui Carol II-lea și Marelui Doved Mihai). Guvernul retrage din circulație monetele de 20 Lei cu efigia marelui Doved Mihai și va lăsa în circulație numai monetele de 1, 2 n'kel fără efigie, 5 Lei cu efigia marelui Doved Mihai și 10 și 20 Lei cu efigia M. S. Regelui Carol II-lea.

Pentru retragerea biletelor de 100 Lei actualmente în circulație, însumând Lei 1.800.000.000, statul va bate monedă metalică de argint pentru această valoare retrăgând biletele de 100 Lei și înlocuindu-le cu monedă de argint de aceeași valoare, în care scop va încheia o convențiune cu Banca Națională.

Tot beneficiul rezultat pentru stat, va fi destinat în conformitate cu legea monetară din 7 Februarie 1929, pentru răscumpărarea de către stat a efectelor cu scadențe prea îndepărtate, aflate în portofoliul Băncii Naționale.

Valoarea liberatorie a noui monete este fixată la 3000 Lei, adică până la această sumă este obligat oricine să primească drept plată noua monedă.

Vechile monete de argint cari se mai găsesc în circulație vor fi permise de Banca Națională pe o valoare egală cu prețul curent al argintului cuprins în acele monete.

*

Impunerea societăților anonime. Ministerul de finanțe studiază chestiunea întocmirii unui proiect de lege privitor la impunerea societăților anonime. Sunt două propuneri. Prima este un minimum de impunere pentru societățile anonime, în raport cu capitalul lor, indiferent dacă în declarația de impunere arată beneficiu sau pagubă.

A doua propunere este impunerea societăților anonime după volumul afacerilor, fără a se ține seamă dacă prin declarația de impunere se arată beneficiu sau pagubă.

„ECONOMUL“ institut de credit și economii, societate anonimă în Cluj.

AVIZ

„ECONOMUL“, institut de credit și economii, societate anonimă în Cluj și filiala ei din Luduș, prin aceasta aduce la cunoștință deponenților săi, că cu începere dela 1 Ianuarie 1932, reduce dobânda cu 1% la depunerile spre fructificare și în cont-curent.

Cluj, la 29 Decembrie 1931.

Consiliul de Administrație

„SOLIDARITATEA“

asociațiune de institute financiare ca însoțire, Sibiu.

Convocare

Membrii însoțirii „SOLIDARITATEA“, asociațiune de institute financiare sunt convocați prin aceasta la

adunarea generală ordinară,

care se va ține la 10 Ianuarie 1932 ora 4 p. m., în sala festivă a Camerei de Comerț și Industrie din Cluj cu următoarea

Ordine de zi:

1. Darea de seamă a Direcțiunii; prezentarea bilanșurilor pro 1927—1931 și raportul Comitetului de supraveghiere.;
2. Descărcarea Direcțiunii și a Comitetului de supraveghiere;
3. Alegerea președintelui, a vicepreședintelui și a membrilor Direcțiunii;
4. Alegerea Comitetului de supraveghiere;
5. Ratificarea numirii revizorilor-experți, stabilirea taxelor și a diurnelor de revizuire.

Sibiu, 15 Decembrie 1931.

Constantin Popp
vicepreședinte.

Activ.	Bilanș încheiat la 31 Decembrie 1927.		Pasiv.	
	Lei b.		Lei b.	
Cassa	294	—	Capital de cote	30 200
Disponibil la bănci	49.109	50	Fond de rezervă	63.069
Efecte și acțiuni	20.000	—	Fond. Biroului de informațiuni	15.900
Mobilier	7.000	—	Profit net	65
Debitori	16.931	—		
Plasarea Fond. Bir. de Inform.	15.900	—		
	109.234	50		109.234

Debit.	Contul Profit și Pierdere la 31 Decembrie 1927.		Credit.	
	Lei b.		Lei b.	
Cheltuieli generale	9.879	—	Interese de Cont-curent	6 200
Cheltuieli de administrație	17.210	—	Abonamente	12.200
Cheltuieli de expediție și porto	5.319	—	Insertiuni	137.773
Chelt. de redacție Rev. Econ.	65.180	—	Editura proprie	600
Chelt. pt. tipărirea Rev. Econ.	59.120	—		
Profit net	65	—		
	156 773	—		156 773

Cluj, la 31 Decembrie 1927.

„SOLIDARITATEA“

asociațiune de institute financiare ca însoțire, Sibiu.

Activ. Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1928. Pasiv.

Activ.		Pasiv.	
		Lei b.	Lei b.
Disponibil la banca Albina	52.150.—	Capital de cote	30.200.—
Mobilier	7.000.—	Fond de rezervă	63.135.—
Efecte	20.000.—	Fond. Biroul de Inform.	17.050.—
Debitori	14.760.—	Profit net	575.—
Plasarea Fond. birou de Inform.	17.050.—		
	110.960.—		110.960.—

Debit. Contul Profit și Pierdere la 31 Decembrie 1928. Credit.

Debit.		Credit.	
		Lei b.	Lei b.
Cheltuieli generale	6.125.—	Abonamente	107.433.—
„ redacție Rev. Econom.	45.295.—	Insertiuni	150.929.—
„ tipărirea „ „	196.208.—	Dobânzi de Cont Crt.	5.345.—
„ administr. „ „	17.000.—	„ dela Efecte	1.496.—
Profit net	575.—		
	265.203.—		265.203.—

Sibiu, la 31 Decembrie 1928.

Activ Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1929. Pasiv

Activ		Pasiv	
		Lei b.	Lei b.
Disponibil la banca Albina	55.900.—	Capital de cote	30.200.—
Mobilier	7.000.—	Fond de rezervă	63.710.—
Efecte	20.000.—	Fond. Biroul de Informație	18.200.—
Debitori	11.810.—	Profit net	800.—
Plasarea Fond. biroul de Inform.	18.200.—		
	112.910.—		112.910.—

Debit. Contul Profit și Pierdere la 31 Decembrie 1929. Credit.

Debit.		Credit.	
		Lei b.	Lei b.
Cheltuieli generale	4.293.—	Abonamente	127.175.—
„ redacția Rev. Econ.	56.290.—	Insertiuni	142.352.—
„ ad.-ție „ „	12.000.—	Dobânzi de Cont Crt.	6.510.—
„ tipărirea „ „	207.244.—	„ dela Efecte	2.090.—
Profit net	800.—	Cotizații dela membri	2.500.—
	280.627.—		280.627.—

Sibiu, la 31 Decembrie 1929.

„SOLIDARITATEA“

asociațiune de institute financiare ca însoțire, Sibiu.

Activ.		Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1930.		Pasiv.	
	Lei b.		Lei b.		Lei b.
Disponibil la Banca „Albina“	38.350.—	Capital de cote	30.200.—		
Acțiuni	20.000.—	Fond de rezervă	63.710.—		
Debitori	3.805.—	Fond. Bir. de Informațiuni	19.400.—		
Mobilier	7.000.—				
Plasarea Fond. Bir. de inform.	19.400.—				
Perdere	24.755.—				
	113.310.—				113.310.—

Debit.		Contul Profit și Pierdere la 31 Decembrie 1930.		Credit.	
	Lei b.		Lei b.		Lei b.
Cheltuieli generale	2.679.—	Profit transpus din 1929	800.—		
Cheltuieli redacției Rev. Econ.	64.075.—	Abonamente Rev. Economică	99.800.—		
Cheltuieli de admin.	12.000.—	Inserțiuni Rev. Econ.	155.866.—		
Cheltuieli cu tipărirea „ ”	186.484.—	Dobânzi de Cont-Crt.	5.755.—		
Impozite	23.303.—	Dobânzi dela Efecte	1.565.—		
	288.541.—	Perdere	24.755.—		
			288.541.—		

Sibiu, la 31 Decembrie 1930.

Activ.		Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1931.		Pasiv.	
	Lei b.		Lei b.		Lei b.
Acțiuni	20.000.—	Capital de cote	30.200.—		
Debitori	43.805.—	Fond de rezervă	63.710.—		
Mobilier	7.000.—	Fond Bir. de Informațiune	20.250.—		
Plasarea Fond. Bir. de inform.	20.250.—	Imprumut în Cont-Curent	18.000.—		
Pierdere din 1930	24.755.—				
Pierdere din anul curent	16.350.—				
	132.160.—				132.160.—

Debit.		Contul Profit și Pierdere la 31 Decembrie 1931.		Credit.	
	Lei b.		Lei b.		Lei b.
Pierdere din anul 1930	24.755.—	Abonamente Rev. Economică	133.600.—		
Cheltuieli generale	4.718.—	Inserțiuni Revista Economică	102.255.—		
Cheltuieli redacției Rev. Econ.	37.615.—	Dobânzi la Cont-Curent	1.489.—		
Cheltuieli pt. adția Rev. Econ.	12.000.—	Dobânzi la Efecte	1.550.—		
Cheltuieli pt. tipărirea Rev. Econ.	196.523.—	Pierdere din 1930	24.755.—		
Impozite	4.388.—	Pierdere din anul curent	16.350.—		
	279.999.—		41.105.—		
			279.999.—		

Sibiu, la 31 Decembrie 1931.

Diceprezident:
Constantin Popp.

Pt. Secretariat:
Adrian Cristea.

Pt. Contabilitate:
N. Cismaș.

Subsemnatul Comitet de Censori am examinat conturile prezente și le-am aflat în consonanță cu registrele.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE:

Ioan Rebeaga.

Constantin Herția.

Dr. O. Sglimbea.

Aurel Esea.